

de Midler, den selv anser for de tjenligste og hensigtsmæssigste. Man har derfor foreslaaet, at Statskassen bevilger Ribe Kommune et midlertidigt Laan af 45,000 Rd., der i de første 5 Aar skal være rente- og afdragsfrit, men efter den Tid forrentes og afbetales. For at opnaa denne Hensigt har man dog troet dertil at maatte føie den Betingelse, at det, naar Statskassen paa denne Maade kommer Ribe Havnekasse til Hjælp, heller ikke er mere end billigt, at en Del af den Gjæld, der nu trykker Havnekassen, og som skriver sig fra de Forstud, som Kæmnerkassen har gjort, hvilke andrage 27,898 Rd., eftergives, saaledes at Havnekassen derefter bliver i Stand til at bære sine egne Udgifter, og Kæmnerkassen bliver fri for at tilskyde aarlige Bidrag til Dæfning af Havnekassens Understud. Den 3die Paragraph i Lovforslaget gaar ud paa at fastsætte Tidspunktet, da Laanet skal udbetales, til Juni Termin 1872 og at gjøre det muligt for Kommunen at frugtbargjøre de af Statskassen laante Beløb, selv om de ikke strax maatte kunne finde den Anvendelse, som man har paatænkt, nemlig Indfrielsen af en Del af den Havnekassen nu paahvilende Gjæld. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale dette Forslag til det høie Thing.

Formanden: Exemplarer af det forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Man gik derefter til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af „Forslag til Lov indeholdende Forbud mod Fiskeri med Driivaaad.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2301 ff.)

Bregendahl: Ved Forelæggelsen af dette Lovforslag yttrede den høitærede Indenrigsminister, at han havde haft nogen Vanskelighed ved at finde den rette Maade at udtrykke det Forbud paa, der indeholdes i Lovforslagets § 1, idet det paa den ene Side ikke maatte være alfor begrændset og navnlig ikke udelukkende slutte sig til den Siffemaade, som

i den seneste Tid har været udøvet paa forskjellige Ryster, og som jo endogaa har givet Anledning til dette Lovforslag, medens det paa den anden Side ikke maatte gjøres saa vidt omfattende, at det kom til at gribe ind i de lovligt bestaaende Siffemaader.

Jeg tror, at disse Betragtningers Afværelse mod hinanden er løst paa en ret heldig Maade i Lovforslagets § 1. I det Udvalg, som har været nedsat angaaende Lovforslaget om Forandring i Fiskerilovgivningen vedrørende Limfjordsfiskeriet, og hvoraf jeg er Medlem, er det imidlertid kommet paa Dm tale, om ikke Udtrykkene i det nu forelagte Lovforslags § 1 ere saa omfattende, at der dog idetmindste kunde opstaa Tvivl, om ikke nogle af de Siffemaader, som ved Lovgivningen særligt ere tilladte i Limfjorden, vilde blive forbudte. Ved det foreliggende Lovforslag har det vistnok ikke været Hensigten at gjøre nogen Forandring i Bestemmelserne om Fiskeriet i Limfjorden, og medens jeg kan finde det rigtigt, at det foreliggende Lovforslag ogsaa bliver anvendeligt paa Limfjordsfiskeriet, maa jeg dog mene, at dette kun bør være med den Begrændsning, at de Siffemaader, som maatte anses at høre ind under det nærværende Lovforslag, men som ved særlige Lovgivningsbestemmelser ere tilladte i Limfjorden, ogsaa for Fremtiden blive opretholdte. Saa vidt jeg erindrer, have vi ikke særlige Lovgivningsbestemmelser om Siffemaaden i andre af vore Farvande end i Limfjorden og Ringkjøbing og Stadil Fjorde — for de sidstnævnte Fjorde ved Loven af 30te Januar 1861, — men med Hensyn til Siffemaaden og Fiskeredskabernes Brug i Ringkjøbing og Stadil Fjorde er der ikke givet nogen anden Bestemmelse i den nysnævnte Lov end den, at det skal ordnes ved kongelig Anordning. Jeg tror altsaa ikke, at der med Hensyn til Siffemaaden i Ringkjøbing og Stadil Fjorde er føie til at tage noget Forbehold i nærværende Lovforslag, men jeg tror, at det idetmindste fortjener en nærmere Overvejelse under Sagens senere Behandling, om der ikke i § 1 burde ske en Tilføjning, som gik ud paa, at der ved nærværende Lovforslag ikke gjordes nogen Forandring i de særlige Lovbestemmelser,